

GONIEC ŁÓDZKI

Dziennik polityczny, społeczny i literacki

pod kierunkiem St. Książka.

WYDANIE WIECZOROWE

Sroda, dnia 20 Grudnia 1905 r.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA mieści się przy ul. Zachodniej № 37 przyjmuje interesantów między godzinami 11 i 1, oraz 6 i 8 wieczorem.

ADMINISTRACJA otwarta jest od godz. 8 — 2 popoł. i od 4 — 9 wieczorem. W niedziele i święta otwarta jest od godz. 9 — 2 popoł.

Numer pojedynczy poranny kop. 3, wieczorowy kop. 3.

Telefon 253.

Prenumerata w Łodzi wynosi: Rocznie rb. 6, półrocznie rb. 3, kwartalnie rb. 1 kop. 50; miesięcznie kopiejek 50. Za odosłanie do domu kop. 15 miesięcznie. Na prowincyi i w Cesarstwie rocznie rb. 8. Za granicą rocznie rb. 12.

Cena ogłoszeń: 1-sza strona 50 k. za wiersz lub jego miejsce. Nadsyłane 50 kop. Nekrologi i reklamy 15 k. Ogłoszenia zwyczaj. 7 k. Drobne ogłoszenia 1/2 kop. za wyraz. Dla poszukujących pracy znaczne ustępstwa.

Ogłoszenia przyjmuje również Biuro Dzienników, Piotrkowska № 103.

Agencja: w Warszawie: Biuro ogłoszeń G. Ungra i L. i E. Metzla i Ska, w Pabianicach, Księgarnia Ed. Kella.

Rękopisów nadesłanych redakcja nie zwraca. Za artykuły nie oznaczone z góry ceną, honoraryów administracja wypłacać nie będzie.

Adres telegraficzny „Łódź Goniec“.

„STAŁA WYSTAWA SZTUK PIĘKNYCH“

Przeszło 300 obrazów malarzy wszechświatowej sławy.
Ulica Piotrkowska № 16. Wejście 20 kop., uczniowie 10 kop.

Od Administracji.

Abonentów naszych prosimy uprzejmie, aby w razie nieotrzymania numeru za każdym razem reklamowali do Administracji, gdyż tylko tym sposobem możemy mieć ciągłą kontrolę nad roznościami.

Rozkład pociągów.

Zimowy.

Kolej Fabryczno-Łódzka.

Odchodzi z Łodzi: a) 7.10, b) 12.05, c) 1.38 d) 3.15, e) 6.10, f) 8.50, g) 12.30.

Przychodzą do Łodzi: h) 7.45, k) 9.30, l) 10.15, m) 3.40, n) 5.22, o) 8.20, p) 11.00, r) 4.35.

Kolej Warszawsko-Kaliska.

Odchodzą do Kalisza: o g. 6.35, 11.46, 4.40, do Warszawy: o godzinie 9.30, 3.08, Przychodzą z Kalisza: o godz. 9.17, 2.58, 6.35.

Kolej Obwodowa.

Odchodzą ze stacji Łódź-kaliska do Słotwin o godz. 6.45, ze Słotwin do st. Łódź-kaliska 10.10. Odchodzą ze st. Łódź-kaliska do Koluszek 7.10, przychodzą z Koluszek do st. Łódź-kaliska o godz. 6.20.

Uwaga. Godziny wydrukowane grubym drukiem oznaczają czas od 6 wieczór do 6 rano.

Głwiejność rządu.

—?—

Podczas gdy ludność całego państwa oczekiwała jakiegoś aktu prawodawczego, któryby mógł obudzić choćby nadzieję wyjścia ze stanu obecnego, ogłoszony został ukaz, nadający generał-gubernatorom prawo ogłoszenia ochrony wzmocnionej i stanu wojennego tam, gdzie uznają to oni za stosowne. A więc znów przybył nam nowy akt, którego potrzebę uznaje tylko reakcja.

Wogóle wszystkie zarządzenia rządu w czasach ostatnich cechują nadzwyczajną jego chwiejność i znoszą wszelką myśl o konsekwentnym postępowaniu bądź w duchu reakcji, bądź w duchu wolnościowym.

„Gazeta Handlowa“, pisząc w tej samej sprawie, przypomina, iż coś podobnego zdarzało się już w historii za czasów upadającej monarchii burbońskiej we Francyi w XVIII w. oraz za restauracyjnych rządów Karola X, gdy ocalenie państwa znajdowało się w rękach księcia des Pralins i Guizota.

I tu i tam w owych epokach usiłowano zażegnać burzę jednoczesnym ustępowaniem wobec prądów wolnościowych, płynących z głębi społecznej i popieraniem drugą ręką zakusów daleko idącej i gwałtownej reakcji. Skutek tej procedury jest wiadomy. Ani „ancien régime“, ani restauracja braci Ludwika XVI nie uratowały nic z tego, co zamierzano ratować. Za to w obu wypadkach chwiejność i brak decyzji w mężach stojących u steru władzy, wtrąciły naród w odmet długich walk i sprowadziły na niego wszystkie klęski nieodłączne od przejść bolesnych, jakie za tem nastąpiły.

Zaostrzenie sytuacji rosyjskiej w znacznej mierze pochodzi jeszcze stąd, że gdy naród francuski przed wybuchem rewolucyi ludowej posiadał organizację konstytucyjną i tradycję konstytucyjną, gdy Anglicy przeciwstawiali ustawę „habeas corpus“ naród rosyjski ma wprawdzie manifest 17 października, jako prawo zasadnicze, ale obok niego ma jawny i tajny stan wojenny, nowe reakcyjne prawo prasowe, oraz zupełny brak precedensów życia prawnego i wolnego.

Mylne rachuby na wpływ zarządzeń reakcyjnych ujawniają się w sposób jaskrawy w ciągłych bezrobociach, w pustoszącym strajku poczt i telegrafów, w buntach wojskowych, a przede wszystkim w tym nieokreślonym, dzikim bezładzie, jaki stopniowo opanowywa wszystkie sfery działalności społecznej.

Co z tego wyniknie — przewidzieć nie trudno. I że ten nowy ukaz z pewnością nie przyczyni się do uspokojenia — rzecz pewna; mieliśmy bowiem już stany wojenne tu i tam, w czasie których właśnie ludność burzyła się najwięcej. Zniesiono też te zarządzenia nadzwyczajne, jako bezskuteczne i bezcelowe.

Jedynym radykalnym środkiem któryby uspokoił mógł rozruchane morze rewolucyi byłoby natychmiastowe zwołanie konstytuanty w Petersburgu i Warszawie. Dopóki zaś akt taki nie zostanie wydany, dotąd rząd pozostanie bezsilny, pomimo setek tysięcy bag-

netów, na które coraz niebezpieczniej liczyć...

O pomoc dla synów i braci

„Kur. Warsz.“ pod powyższym tytułem nawołuje do akcji ratunkowej dla żołnierzy polaków, znajdujących się w armii mandżurskiej i niemających możliwości powrotu do kraju.

Oto co pisze na wstępie:

Wśród setek tysięcy młodych wojaków, wysłanych na krwawe pola Mandżuryi, nie mało też znalazło się naszych rodaków.

Wielu z nich poległo, sporo zabrano do niewoli, mało co powróciło do kraju, a w armii, która rozłożyła się po wojnie na Dalekim Wschodzie, znajdują naszych braci i synów dziesiątki tysięcy.

Trudności, z jakimi jest obecnie połączony powrót wojska do zwykłych swych siedzib, znacznie opóźnia demobilizację, i nie można się spodziewać, żeby nastąpiła rychło.

A oczekiwanie tem jest przykrejsze, że dzieli nas od nich przestrzeń olbrzymia.

Wiemy że w zwykłych warunkach, z powodu wielu nieprzewidywanych przeszkód, zarówno przesyłki do żołnierzy, jak i listy od nich dochodzą ogromnie późno, albo nie dochodzą wcale. W ostatnich czasach stan ten jeszcze się pogorszył. Najpierw strajk kolejowy, a teraz znów strajk pocztowo-telegraficzny zupełnie uniemożliwił szybkie porozumiewanie się z armją mandżurską.

Co się tam dzieje — niewiadomo. Głuche wieści, które stamtąd dochodzą, są wprost hijobowe. Mówią, że skutkiem wrzenia ogólnego trudna jest dostawa prowiantu, że wojsku, krom spyży, brak wielu wygod niezbędnych, że na domiar złego ma ono do zwalczania niechęć tubylców.

Przesądzone, czy prawdziwe są to wieści — trudno wyrokować; w każdym razie napełniają one troską rodziny powołanych na wojnę żołnierzy, drżą o nich serca ojców i matek, którzy radziły, jeśli nie mogą mieć ich blisko, to przynajmniej wiedzieć coś pewnego o ich losie.

O los nieszczęśliwych, których mamy przed oczyma, dbamy; sypią się ofiary i z

miast, i ze wsi, pełną garścią; staramy się tego rodzaju biedakom osładzać niedolę; przecież o tych tysiącach kwiatu społeczeństwa naszego, które w dalekich krainach tęsknią do rodzimej ziemi, jakbyśmy zapomnieli, jakbyśmy chcieli uważać je za utraczone dla siebie... I słuszny mają żal do naszego ogółu te matki i ci ojcowie, których myśl od rana do wieczora błądzi po nieznanym obszarach Azyi, że nie okazał należycie i nie okazuje pomyslanego szerzej i odczutego głębiej zajęcia się ową nie z własnej winy i chęci wyrwaną z pieleszy domowych młodzieżą polską.

Zdaniem autora powinny się utworzyć komitety we wszystkich miastach naszego Kraju, któreby przez powołanie delegacji obywatelskiej ustanowiły łączność między żołnierzami a ich rodzinami.

KRONIKA.

OGÓLNA.

○ Ostrzeżenie zarządu kolei.

Główny zarząd kolei skarbowych ministerium komunikacji rozesłał do naczelników kolei skarbowych okólnik, podpisany przez naczelnika tego zarządu, Szaufusa, treści następującej:

„Do władz wyższych z różnych stron dochodzą wiadomości, że w wielu miejscach ludność, wyniszczona strajkami kolejowymi, znajduje się w takim stanie podniecenia, iż podczas nowych strajków zdarzyć się może, że sama ludność ta zacznie rozprawiać się z pracownikami kolejowymi, zadając im uszkodzenia na ciele.

„Przy istniejących warunkach, w tych wypadkach trudno będzie udzielać im we właściwym czasie pomocy, w celu przywrócenia porządku.

„Mogą więc ucieść wóczas nawet najniewinniejsi pracownicy kolejowi.

„Komunikuje się niniejsze do wiadomości i uprzedzenia o tem pracowników“.

KRAJOWA:

+ Przybycie rekrutów.

Wczoraj o godzinie 5-ej m. 50 rano, przybył do Warszawy oddział rekrutów z guberni moskiewskiej w liczbie 400 ludzi.

Po drodze, rekruci zachowywali się nader burzliwie i rabowali stacje kolejowe.

Administracja i żandarmerya kolejowa były bezsilne.

Przyczyną tych zaburzeń, jak stwierdzono, jest złe opalenie wagonów i wielce niedogodny przewóz ludzi w wagonach towarowych, używanych dla bydła.

+ Aresztowania.

Dzisiaj o północy do lokalu redakcji, administracji i drukarni „Kurjera codziennego“ w Warszawie, przybyła policja w towarzystwie żołnierzy.

W lokalach tych dokonano rewizji.

Obecnych członków redakcji aresztowano i po godz. 2-ej w nocy wywieziono w karetkach więziennych, naprzód do ratusza.

Karetki eskortowali kozacy.

Lokal opieczętowano.

Chłopców, sprzedających pisma, których zastano w lokalu, przetrzymano do godz. 2-ej w nocy. poczem wypuszczono ich na wolność.

Wczoraj w godzinach popołudniowych na dworcu terespolskim, nieopodal warsztatów kolei nadwiślańskich, podpułkownik żandarmeryi Muradow, aresztował p. Wiktora Moracewicza, zawiadowcę brygad konduktorskich kolei nadwiślańskich, prezesa Związku centralnego kolejowego. Aresztowanie to sprawiło śród towarzyszy uwiezionego na wszystkich naszych kolejach silne wrażenie.

Aresztowano siedmiu urzędników poczty i telegrafu, pp. Czarniawskiego, Głowackiego, Kamińskiego, Malarskiego, Straszkiwicza, Matuszewicza i Wasiljewa.

MIESCOWA.

= Do właścicieli domów.

Strajkującym urzędnikom poczty i telegrafu grozi w każdej chwili wyrzucenie na bruk z mieszkania rządowego. Prosimy tedy właścicieli domów, którzy posiadają lokale niezajęte o nadesłanie adresu do redakcji „Gońca“.

= Z Magistratu.

Lista wyborców do Dumy jest na ukończeniu. Urzędnicy delegowani do jej sporządzenia dokonali na miejscu spisu osób mających prawo wyborów, a obecnie porządkują listę i obliczają wniesionych na listę.

= Strejk w banku handlowym łódzkim.

Od czasu wstąpienia do zarządu banku handlowego dra A. Biedermana zaczęła się gospodarka oszczędnościowa. Oszczędzano, jak zwykle, nie na dywidendzie i wynagrodzeniu panów z zarządu, lecz na szarym tłumie pracowników, którym zniesiono gratyfikację, dodatki t. zw. mieszkaniowe i t. p.

Gorliwym wykonawcą rzezonego systemu był p. Zand, dyrektor banku, który z zadowoleniem popierał wszelkie jego projekty; nie przeciwiał się zresztą temu systemowi nikt, w zarządzie bowiem banku największy wpływ mają ludzie, dla których rubel jest alfą i omegą wszechrzeczy, jak naprzykład ten handlujący naftą, którego czyny opisywaaliśmy już w „Gońcu“.

Ostatecznie stało się, co się stać musiało: pracownicy, widząc wyzysk i nie widząc wyjścia z tego stanu zastrajkowali, przedstawiając następujące żądania:

1) wprowadzenia rocznej gratyfikacji w wysokości jednomiesięcznej pensji, włączając i rok bieżący;

2) podwyżki jednorazowej pracownikom (z wyłączeniem prokurentów) przeciętnie w stosunku 17 i pół proc. wg. niżej podanej skali:

do 600 rb.	o 25 proc.
„ 1200 „	„ 20 „
„ 2000 „	„ 15 „
wyżej „	„ 10 „

3) wyznaczenia nowowstępującym pensji minimalnej rubli pięćset rocznie z zaliczeniem tychże do etatu z początkiem każdego nowego roku.

4) oddzielnej sali dla spożycia śniadania lub też wprowadzenia dawnych godzin pracy od 9 do 5 z 1½ godziną przerwą na obiad.

Jednocześnie postanowiono zaprotestować przeciwko wychowawcy szkoły heinzelowskiej, Patzowi, który zapomina się do tego stopnia, iż traktuje swych współpracowników gorzej, niż sami kapitaliści.

= Strajk pocztowo-telegraficzny.

Stanowisko zarządzającego telefonem Łódź-Warszawa, po zaaresztowanym inżynierze Niemirowskim, objął urzędnik sieci telefonicznej łódzkiej, p. Siedlak.

= Strajk terminatorów drukarskich.

W zakładzie drukarskim Resigera zastrajkowali terminatorzy, stawiając następujące żądania:

1) Skrócenia praktyki do lat 3.

2) Płaca w pierwszym roku praktyki rb. 2—3.

3) Stopniowe posuwanie terminatorów do ważniejszych robót, aby po skończeniu 3-letniej praktyki był wykwalifikowany w naszym fachu.

4) By zarząd zakładu posyłał na swój koszt terminatorów do szkoły niedzielno-przemysłowej.

5) Chłopcy, którzy są już dłużej niż 3 lata, kończą praktykę podług umówionego paragrafu.

6) Udzielanie 2-tygodniowego urlopu w ciągu roku.

7) Żadnego ze strajkujących nie wolno z zakładu usunąć.

= Towarzystwo krzewienia oświaty.

Posiedzenie organizacyjne sekcji uniwersytetu powszechnego odbędzie się w czwartek dnia 21 grudnia o godz. 8 i pół wieczorem (Dzielnia 31).

= Choinka dla biednych.

Wczoraj o godz. 10 i pół rano w sali domu parafialnego parafii ewangelickiej św. Jana, położonej przy ulicy Mikołajewskiej № 60, pod przewodnictwem pastora Angerstejna, urządzono Choinkę dla biednych tej parafii, przy czem rozdano zebrany liczne podarunki pierwszej potrzeby.

= Ofiary.

Zamiast wieńca na grób b. p. Maurycego Lipszyc, studenta IV kursu politechniki warszawskiej, złożyli w redakcji naszej Jakóbowie Szylak rb. 3.

Ludwikowa Kleczewska rb. 3—na rzecz łódzkiego żydowskiego Tow. dobroczynności i Maurycy Kleczewski rb. 3—na rzecz Pogotowia ratunkowego.

= Pijani żołnierze.

Wczoraj około godziny 3-ej po południu ulicą Piotrkowską w stronę Górnego Rynku szło 3 dragonów pijanych, uzbrojonych w pałasze, a jeden, prócz tego, miał w kieszeni dużą butelkę monopolu. Tak idąc, wesołość swoją posuwali do tego stopnia, że zaczęli przechodniów, a przeważnie kobiety Naprzeciwko „Grand Hotelu“ do wesołych żołnierzy zwrócił się stójkowy z propozycją, aby się udali do pułku, ale daremnie; jeszcze więcej zaczęli swawolić, a wreszcie, widząc towarzyszące im tłumy, obnażyli szable i zaczęli wymachiwać nimi nad ludźmi Naturalnie, na widok gołych szabel tłum rozproszył się, ale na to, aby za chwilę wzrósł do maximum.

Oryginalny ten pochód, na czele którego co chwilę błyskały szable, skierował się na ulicę Andrzeja i z powrotem na Piotrkowską. Tutaj około „Hotelu Victoria“, ktoś z tłumu dał kilka strzałów w powietrze, co usłyszawszy dragoni, poczęli co żywo uciekać w ulicę Andrzeja, wymachując nadal szablami, a za nimi tłum ciekawych.

Przechodnie w celu uniknięcia razów uciekali w podwórza zatraskując za sobą bramy. Przy rogu ulicy Spacerowej jeden z żołnierzy pobiegł dalej ulicą Andrzeja, dwóch zaś do ulicy Benedykta i na Piotrkowską do „Grand Hotelu“, gdzie wreszcie zostali przez oficera p. Engelhardta zatrzymani i pod konwojem odstawieni do koszar.

To samo, i prawie o tej samej porze, działo się na ulicy Ogrodowej. Tu znowuż kozak pod wpływem monopolki fechtował się na ulicy.

Jak się dowiadujemy w ostatniej chwili na ulicy Benedykta z uciekającymi dragonami spotkał się p. prezydent miasta i prawie tylko cudem uniknął ciecicia szablą, gdyż jeden z żołnierzy świsnął nią nad samą „głową miasta“.

= Trup dziecka.

Dziś rano, na Bałutach 12, znaleziono trupa 3-tygodniowego dziecka, płci żeńskiej. Trupek zawinięty był w szmaty.

= Podrzucenie portmonetki.

Wczoraj w południe, na ulicy Długiej, niewykryci sprawcy, za pomocą podrzucenia portmonetki, ukradli 425 rb. Józefowi Hortowiczowi, zamieszkałemu przy ulicy Ogrodowej № 8.

= Śmierć za kradzież.

Dziś o godz. 7 rano, z osady Uniew, pow. tureckiego przyjechał Aron Lewin i zatrzymał się z wozem, na którym znajdowała się skrzynka z piernikami wartości 18 rb. 15 kop., na ulicy Zgierskiej № 76.

W chwili, kiedy L. oddalił się od wozu, w celu załatwienia jakiegoś sprawunku, znany złodziej, Moszek Zylberberg, przewany „szmaciarzem“ porwał skrzynkę z piernikami i począł z nią uciekać. Samoobrona schwytała złodzieja na Bałuckim Rynku, przyczem zadano mu trzy rany sztyletem: w skroń,

bok i krzyż. Lekarz Pogotowia skonsfatuował śmierć.

= OKALECZENIA PRZY PRACY.

Na ulicy Zawadzkiej 38 rob. fabr., Bronisława Wiktor lat 24, okaleczyła w maszynie rękę prawą.

— Na ulicy Srebrzyńskiej 7, rob. fabr., Bolesław Siewkowski, lat 16, okaleczył prawą rękę.

= ZATRUCIE.

Na ulicy Benedykta 18, zatrula się sublimatem, przez nieostrożność, córka restauratora Izabela Błaszewska lat 6.

= Z GŁODU I CHŁODU.

W stan osłabienia ogólnego popadły osoby następujące: na ulicy Miśsza 29, Karol Szlatt, lat 25, odwieziony do mieszkania na ulicy Andrzeja; na ul. Juliusza 11, żona szewca, Franciszka Klódecka, lat 44

Koniec Wittego.

—s—

Korespondent petersburski berlińskiego „Tageblattu“ donosi telegraficznie:

„Ministerjum Wittego chyli się do upadku. W ubiegły czwartek znany publicysta i prawnik rosyjski Plessen, wydawca „Prawa“, wypowiedział w dzienniku „Swobodny naród“ (dawne „Birżewija wied.“) zdanie następujące:

„Przeżyliśmy bankructwo systemu Wittego. Oba systemy oddały rewolucji dobre usługi. Witte ujawnił w swych ostatnich tymczasowych reformach zupełną niezajomość stosunków. Rola historyczna jego rządów jest skończona. Spełnił on swoją misję dowiodłszy, że przeprowadzenie biurokratycznych reform konstytucyjnych jest niemożliwe. Rosji potrzeba innych ludzi i przez innych ludzi będzie ona uratowana. Murzyn zrobił swoje, murzyn może odejść“.

Zdaje mi się,—mówi korespondent—że posiadam klucz do powyższego oświadczenia. Aczkolwiek Witte był jeszcze we środę w zamku cesarskim na obiedzie, zdaje się być pewnym, że Monarcha ogląda się już za jego ewentualnym następcą. Mam dane do przypuszczenia, że tym zastępcą będzie Guczkow, znany członek ziemców moskiewskich, brat nowego naczelnika Moskwy. Guczkow był bez wiedzy Wittego w Carskim Siole, gdzie za pośrednictwem swojego przyjaciela, mała rza dworu Żukowskiego, syna znanego poety, używał posłuchanie u Cesarza. Monarcha rozmawiał z nim prawie przez 2 godziny. Wynik tej rozmowy jest oczywiście wielką tajemnicą, pomimo to jednak dowiaduje się ze strony dobrze poinformowanej, że omawiany był projekt utworzenia nowego gabinetu z nowym premierem na czele

Gdyby Cesarz miał plan swój urzeczywistnić i na miejsce Wittego powołać Guczkova, byłoby to krokiem bardzo śmiałym, którego następstw dziś jeszcze przewidzieć nie można. Prawdopodobnie opozycja ziemców ustąpiłaby natychmiast i powróciłoby zaufanie do rządu. Byłaby to wielka wygrana, bo Guczkow jest energicznym, dzielnym człowiekiem, prawnikiem z zawodu i doskonałym znawcą stosunków wewnętrznych Rosji. Przeprowadzając reformy tymczasowe, nie wstąpiłby on na drogę reakcji, lecz organizowałby swobody obiecanie bez sztuczek biurokratycznych i furtek odwrotnych, nie cofając się zarazem przed walką energiczną z kołami rewolucyjnymi. Jak cały ten eksperyment w rzeczywistości się ułożył, trudno przewidzieć, bo stosunki nadto są powikłane. Ale kto wie, czy ta próba nie jest jedyną drogą właściwą dla ocalenia kraju przed rewolucją.

Więści z Cesarstwa.

—X—

W Friedrichstadzie (nad Dźwiną) socjaliści wybrali nowy zarząd miejski i wezwali naczelnika powiatu, aby wyjechał.

W okolicy Wendeu odbyło się starcie wojska z powstańcami. W powiecie zburzono kilkanaście dworów obywatelskich. Na wiecu ludowym postanowiono zamknąć wszystkie sklepy monopolowe.

Godz. 3 m. 15 po południu. „Now. wr.“ donosi: Stan rzeczy w Rydze jest tak groźny, że postanowiono wysłać tam wszystkie wojska z okręgu wojennego petersburskiego oprócz gwardyi. Liczbę łotyszów, którzy powstali, podają na 60,000.

*

W „Now. Wremia“ znajdujemy następujące wiadomości:

W pow. bogorodickim włościanie coraz gwałtowniej wyrabują lasy. Zaaresztowano członków i pełnomocników związku włościańskiego. Rozpoczęły się gwałty i podpalenia w pow. jurjewskim. W okręgu krzyworskim zaburzenia agrarne uspakajane są siłą zbrojną.

W pow. ryskim rozgrabiono cały szereg majątków. W Mitawie trwają zaburzenia, zaszły już starcia z wojskiem. W gub. kowieńskiej zaburzeniom agrarnym towarzyszą zabójstwa i rabunki. Wysłano tam wojsko.

Pod stacją Ringmundshof tłum napadł na oddział dragonów. Banda rozpoczęła ogień z zasadzki raniono bombą kilku ludzi. Dragoni cofnęli się, mając około 30 rannych, w tej liczbie rotmistrz Stern. W okolicy stacji pożary. Obywatele, pastrowie i inne osoby porzucają mienie i uciekają.

W Moskwie wykryto fabrykę bomb i materyałów wybuchowych. Właściciela fabryki d-ra Sołowiewa zastano przy robocie.

*

O ruchach łotyszów w Inflantach. korespondent „Berliner Lokal-Anzeiger“ donosi z Rygi d. 15 grudnia następujące szczegóły:

Ministerjum spraw wewnętrznych i ministerjum wojny wysłały dwóch kurierów z depeszami cyfrowymi do gubernatora w Rewlu, celem dalszego ich przesłania do Rygi. Okrety handlowe, stojące na kotwicy w Rewlu, odmówiły przyjęcia kurierów na pokład, ponieważ rewolucyoniści zagrozili, że przedziurawią każdy okręt, któryby oddawał usługi rządowi. Ponieważ pomiędzy Rewlem a Petersburgiem nie ma komunikacji telegraficznej, kurierzy powrócili do Petersburga.

Od d. 13-go b. m. w Rewlu stoją na kotwicy dwa parowce rządowe z armatami.

Położenie gubernatora krytyczne z powodu małej liczby wojska. Wielu żołnierzy rozesłano do dworów wiejskich w Inflantach; część żołnierzy strzeże więzienia i wędociągów.

W pobliżu tak zwanej Czerwonej Góry na przedmieściu Moskiewskim doszło do starcia rewolucyoniistów z wojskiem. Powstańcy byli dobrze uzbrojeni w rewolwery i strzelby. Padło 14 żołnierzy.

Ruch przekroczył już granicę estońską, ale rowolucyoniści estońscy odmówili przyłączenia się do ruchu łotyskiego.

W Rydze w d. 15-ym b. m. było już spokojniej. Część sklepów otwarto. Fabryki pracują. Samoobrona młodzieży niemieckiej, uzbrojona w karabiny Winchestera, strzegła domów w czasie rozruchów i przeciągała ulicami.

Wiec ludowy w Dorpacie postanowił prowadzić dalej walkę z rządem do czasu zwołania konstytuandy.

Z Królewca donoszą do „Lokal-Anzeigera“: W czasie walk ulicznych w Tukku, w Kurlandyi, w których padł patrol, złożony z 30 dragonów, zabity został por. Müller.

W walkach ulicznych w Mitawie zabito 300 rewolucyoniistów; reszta poddała się.

W Lennwarden, w południowych Inflantach, wypuszczono na wolność ujętych obywateli ziemskich oraz ich rodziny. Zabito zaś pomocnika naczelnika powiatu, Petersena i sekretarza Maksimowicza, a zwłoki ich wrzucono do rzeki.

Z Eydkun donoszą do tego samego dnia 18-go b. m.: Nadkonduktor pociągu, przybyłego z Petersburga, opowiada, że wojsko w Rydze przyłączyło się do rewolucyoniistów. Miasto ostrzeliwane górze w kilku miejscach. W drodze z Petersburga do Wierbołowa widziano z pociągu wiele pożarów.

Do „Berl. Tagebl.“ donoszą szczegóły następujące:

Tukku było przez 24 godziny w rękach rewolucyoniistów, którzy w jednym z domów, spalili 19 żołnierzy. Miasto zdobyli na nowo dragoni i artylerya. Wielką liczbę rewolucyoniistów zamknięto w jednym z domów i spalono ich, jako odwet.

„Pet. ag. tel.“ donosi, że w Inflantach południowych rewolucyoniści oblegają i ostrzeliwiają także pastoraty.

SKRZYŃKA DO LISTÓW.

Szanowny Redaktorze!

Najuprzejmiej proszę o sprostowanie notatki p. t. „Strejk Pocztowy“, zamieszczonej w dzisiejszym „Gońcu“, a mianowicie: przedstawiony projekt przystąpienia do pracy nie był wyłącznie moim; po wspólnej naradzie z pierwszą seryą uwolnionych urzędników kancłarza pocztowo-telegraficznego, chodziło nam przedewszystkiem w razie przystąpienia do pracy o uwolnienie aresztowanych, a następnie o przyjęcie do służby dymisyonowanych, jak również o wypłacie zaległej pensyi.

Że nienależę do łamistrąjków poświadczą koledzy.

Teofil Jakubowski.

TELEGRAMY.

PETERSBURG. Projektowane połączenie, w celu ogólnej działalności, partii „porządku prawnego“ z niektórymi innymi związkami prawdopodobnie urzeczywistni się. Dnia 18 bm. odbyło się zebranie delegatów tych partii. Komisji specjalnej polecono opracować projekt ogólnej działalności związków. Guczkow wyjeżdża do Moskwy, gdzie, w sobotę, odbędzie się ogólne zebranie członków partii, w celu ostatecznego sformowania grupy Moskiewskiej i wyboru komitetu centralnego.

EKATERYNBURG. Wskutek trwożliwych pogłosek, policmajster ogłosił, że w razie działań połączonych z gwałtem, przedsięwzięte zostaną środki stanowcze.

NOWA BUCHARA Z rozporządzenia generał-gubernatora, wojska zajęły stacje kolei Średnio-azjatyckiej. W tych dniach spodziewanem jest rozpoczęcie ruchu. Ogłoszono ochronę wzmocnioną dla osiedleńców rosyjskich haństwa bucharskiego. Agitacya rewolucyjna, znalazła mało zwolenników, w sferze prostaczey ludności rosyjskiej, która zażądała nabożeństwa za Cesarza. Miejscowa ludność ponosi olbrzymie straty.

KOŁOMNA Wysłaną została do Wittego depesza następująca:

Kołomienskie towarzystwo „porządku prawnego“ uważa za moralny obowiązek oświadczyć o swoim głębokim przekonaniu że tylko niezwłoczne, i zupełne wprowadzenie w życie zasad Manifestu z 30 października, może przywrócić spokój udrepczonej ojczyźnie. Przyjmij pan zapewnienie, że wszystkie Jego zapoczątkowania na drodze tej, znajdują gorące współdziałanie nasze.

Cukiernie J. Szmagier i E. Bartsch

Piotrkowska № 28 i 47 róg Zielonej,

Polecają znane ze swej dobroci wyroby, jako to:

BABY petinetowe, parzone i piaskowe; STRUCLE maślane, z makiem i z masami: migdałowa, orzechowa i pistaciowa i z konfiturami; PLACKI różne; TORTY; BAUMKUCHENY, PIRAMIDY i różne ozdoby marcepanowe, cukrowe i czekoladowe na CHOINKE.

SKŁAD KOLUMB
Piotrkowska 63

Kalosze
patentowane
linoleum.

Dywany,
Chodniki,
CERATY,

Obrusy odpasowane,
marmur biały,
mozaiki kolorowe.

Fartuski
dla dorosłych
i dzieci i t. p.

Zabawki gumowe,
Gimnastyka pokojowa,

PIŁKI
i wszelkie inne wyroby
ceratowe i gumowe.

L. Lourie.

Konkurencyą tylko doborowym towarem.

- Cygara** hawańskie (importowane).
- Cygara** antwerpskie i inne.
- Cygara** nowowypuszczone (specjalnie dla sprzedaży detalicznej),
Fabr. Tow. „Lafermé” w Petersburgu
cenie od 3 do 15 rb. za jedną setkę
pakowane po 100, 50 25 i 10 szt.
- Papierosy** „Carski Dubec” powszechnie
żądane i jednomyślnie uznane za
najlepsze (cena 100 szt. 1 rub).
- Tytonie** „Specyalne” tejże fabryki w cenie
od 1.60 do 10 rb. za funt, pakowane
po pół funta.
- Tytonie** „Obstalunkowe” fabryki „W. J.
Asmołowa i S-ki” w Rostowie n/D.
nieocenionej dobroci, w cenie od 1.60
do 4.40 za funt, pakowane po pół funta.
- Tytonie** „Kusznarewa” i innych większych
fabryk.
- Gilzy** własnego wyrobu z wata hawana z oryginal-
nej bibułki „ABADIE”, fabrykowane hygie-
nicznie maszynami najnowszej konstrukcji,

bez pomocy rąk.

Wszystko w WIELKIM WYBORZE

w składzie tabaczkowych wyrobów
pod firmą

„W. MUŚNICKI i S-ka”

w ŁODZI, ulica Piotrkowska № 69.

ZAKŁAD KĄPIELOWY „DIANA”

przy ulicy Konstantynowskiej № 14.

po gruntownym odnowieniu, z urządzeniem specjalnego
oddziału dla zimnych natrysków (prysznic) z służbą wzoro-
wą oraz przy łaźni kl. I-szej kąpielowi są uzdolnieni
massażysty, poleca się względem Szanownej Publiczności,
przy cenach popularnych.

Łaźnia w czwartki, piątki i soboty.

Zakład otwarty codziennie od godz. 7 rano do 12 wiecz.

z szacunkiem

Dzierżawca zakładu **H. OFFENBACH.**

Warszawskie Akc. Tow. Pożyczkowe:

FILJA I ul. Zachodnia № 31,

FILJA II ul. Piotrkowska № 69,

zawiadamia, że dnia 10/23 Grudnia r. b., czynności biurowe
będą załatwiane tylko do godziny 12 w południe.

Najwyższe odznaczenia

na WYSTAWACH FACHOWYCH i PRZEMYSŁOWYCH

Ekstrakt Słodowy „LGEZEEM”

jest doskonałym środkiem domowym, wzmacniającym chorych
i rekonwalescentów; chroni i łagodzi podrażnione organy odde-
chowe; skuteczny przy cierpieniach piersiowych, gardłanych
i dychawicy.

EKSTRAKT SŁODOWY z ŻELAZEM należy do najłatwiej straw-
nych środków żelazistych, nieniszczących zębów.

EKSTRAKT SŁODOWY z TRANEM tłumi przykry smak tranu i po-
maga trawieniu.

PIWO SŁODOWE (koncentrowane) bardzo odżywcze. Wypróbowany
środek przeciw bezsenności i t. d.

KARMEŁKI SŁODOWE (prawdziwe tylko w oryginalnym opako-
waniu). Środek skutecznie uśmierzający kaszel, chrypkę
katar etc.

Tow. Akcyjne Browaru „LGEZEEM”, Ryga.

Przedstawiciel **Gustaw Rosenthal**

Łódź, TELEFON 852.

Dostać można we wszystkich aptekach, składach ma-
teryali aptecznych i kolonialnych. 2261-0-9

Masło na święta Masło

w różnych gatunkach i po-
cenach przystępnych od 38 k.
za funt; oraz drobny bity pole-
ca skład, Piotrkowska № 117
mieszk. 2. 2573-3-1

Drobne ogłoszenia.

Młody inżynier-mechanik poszu-
kuje posady pomocnika. Wy-
maganie minimalne. Oferty sub-
„G. 1000”, w administr. „Gońca”.
2568-5-1

Udzielam lekcji zbiorowych (po 3
lub 4 osoby w jednej grupie),
przedmiotów ogólnych (specjalnie
matematyki i fizyki), Konstanty-
nowska 11, J. Ab. 2471-12-6

Student warszawskiej politechniki,
Sdoświadczony korepetytor, po-
szukuje lekcji. Matematyka, pol-
ski, rosyjski. Wschodnia 54 m. 7.
2541-12-7

Zaginął weksel in blanco, na su-
mę rubli sto, wystawiony przez
małżonków Michała i Reginę Cy-
ranowskich, z poleceniem Czer-
wińskiego, takowy się niniejszem
unieważnia. 2572-3-1

Zakład Fryzjerski do sprzedania,
zw. w dobrym punkcie. Wiadomość
w adin. „Gońca”. 2500-2-2

Zaginął w sobotę, dnia 6 b. m.
Pies dog, maści szarej, z obci-
temi uszami, wabi się „MARKIS”.
Odprowadzić proszę za wynagro-
dzeniem do stróża, przy ul. Piotr-
kowskiej № 56. 2557-3-1

Zaginął bilet wojskowy na imię
Teodora Celmerowskiego, wyda-
ny w Łodzi. 2561-3-2

Zaginął paszport, wydany na imię
Maryana Bogulak, z gminy Da-
browskiej, powiatu i guberni kie-
leckiej. 2571-3-1